

[Glønborg]

have penge. Jeg er da enig i, at hvis der virkelig bliver brug for én, er det rimeligt, at man kommer.

Jeg er også enig med Det Konservative Folkeparti i, at vi ikke kan gennemføre SF's to forslag, som de ligger her – også af økonomiske grunde. Men fra Kristeligt Folkepartis side har vi altid udtrykt stor sympati for dels at finde nogle muligheder for at bytte – altså nogle rotationsordninger – dels nogle muligheder for, at folk må lave noget fornuftigt, samtidig med at de »står til rådighed«. Må vi ikke få nogle flere nuancer ind i det synspunkt?

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Problemet er jo, at vi ikke vil være med til dette her, fordi vi vil have, at der skal være noget fornuftigt at sætte folk til. Jeg mener altså, at vi skal i gang på helt andre områder, nemlig med noget praktisk arbejde. Og dér vil jeg gerne pege på det, som jeg en gang før har sagt fra denne talerstol: at der ikke er noget at sige til, at når man lægger 1.000 pct. afgift på arbejdsløn, er det svært at afsætte arbejdet.

Når jeg siger det, må jeg give et eksempel på det. Det er sådan, at jeg har en garage derhjemme, og den skal jeg have malet eller gjort i stand. Jeg kan få en af mine venner til at gøre det for 1.000 kr., men folketingsmedlemmer udmærker sig jo ved ikke at få lavet sort arbejde, så jeg skal altså give ham 3.000 kr. for at lave det. Derefter skal jeg hjem i min lille virksomhed og hæve 10.000 kr. i løn, og alt det skal jeg gøre, bare for at denne person kan få 1.000 kr. – der er altså 1.000 pct. skat på arbejde.

Derfor kommer vi også med forslag om, at der skal være fradrag for vedligeholdelse, for hushjælp, for repræsentation – alle disse dobbeltarbejder, som vi beskatter to gange. Det eneste klart fornuftige er, at vi holder op med det, i stedet for at give tilskud til at få lavet noget bagefter. Det er jo noget værre pjat.

Men jeg er enig: Vi skal have lavet nogle reelle arbejdspladser. Jeg tror ikke på det andet, for det kan kun være en overgang. Man kan vel ikke regne med, at det er noget, der skal bestå altid, og hvis ikke det skal det, har man kun problemer med at afvikle det bagefter.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg tager en kort bemærkning nu for at rydde en misforståelse af vejen. Der må nemlig ikke danne sig den myte, at vi i SF ikke er interesseret i, at vi skal skaffe så mange rigtige, gode arbejdspladser som overhovedet muligt. Deri er vi enige, hr. Kai Dige Bach.

Men vi må se i øjnene, at vi formentlig står i den situation – hvilket hr. Kai Dige Bach jo også har gjort med den tidligere regering – at vi år efter år har sagt dette her til hinanden, år efter år har vi set en stigende arbejdsløshed, og vi kan frygte, at den stigende arbejdsløshed når op i nærheden af de 400.000 i år. Det er faktisk de frygtelige prognoser, der ligger foran os. Derfor synes jeg, at vi da må komme med alle de forslag, vi overhovedet kan, for at prøve, om der er noget, vi kan gøre anderledes, om der er noget, vi kan gøre bedre. Sådan er vores forslag i hvert fald tænkt, hr. Kai Dige Bach, men de er ikke tænkt som værende noget, der skulle gå ind i stedet for at skaffe rigtige, gode arbejdspladser, for vi skal helst gøre begge dele. Det skal ses som et input i forhold til, at nu har vi kørt med nogle forsøgsordninger, og dem må vi prøve at udvide, for desværre er det forsøg, som den tidligere arbejdsminister lavede et bredt forlig om, ikke faldet godt nok ud.

Jeg er da lige ved at savne den tidligere arbejdsminister i debatten i dag efter at have hørt hr. Kai Dige Bach, for den tidligere arbejdsminister gav klart udtryk for, at der var vilje, hvis blot evnen havde været der, hos den daværende regering til at være med til at skabe de rigtige job. Det var der ikke tvivl om tidligere, og den misforståelse vil jeg gerne have ryddet af vejen.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Også fra Kristeligt Folkepartis side skal der klart gøres op med den misforståelse. Vi er virkelig interesseret i og medvirker gerne til alt, hvad der kan være med til at skabe rigtige arbejdspladser. Det har vi forsøgt igennem mange år i et samarbejde med den foregående regering. Og de første år lykkedes det vel egentlig helt godt at få skabt en del flere arbejdspladser i det private erhvervsliv, men de sidste år kneb det altså unægtelig meget med at nå de mål, vi havde.